

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ & ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ (Ματθ. θ΄ 27-35)
23 Ιουλίου 2017

Οι θαυματουργικές θεραπεῖες δύο τυφλῶν καὶ ἐνὸς κωφοῦ ποὺ περιγράφει τὸ σημερινὸ εὐαγγελικὸ ἀνάγνωσμα εἶναι ἀντιπροσωπευτικὲς ἀνάλογων περιστατικῶν ποὺ συναντᾶμε συχνὰ στὰ ιερὰ κείμενα τῆς Καινῆς Διαθήκης. Θεμελειώδεις παράμετροι καὶ αὐτῶν τῶν θαυμάτων εἶναι ἡ ζωντανή, ἐπίμονη καὶ δυνατή πίστη τῶν ἀσθενῶν, ἡ μοναδικότητα τοῦ προσώπου τοῦ Χριστοῦ, ἡ ἐκζήτηση τοῦ ἑλέους τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ δίψα τῆς σωτηρίας.

Τὸ θαῦμα δὲν εἶναι μόνο ἔνα ἔκτακτο καὶ ὑπερφυσικὸ γεγονὸς ποὺ μᾶς ἐντυπωσιάζει. Εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς δύναμης καὶ τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ, γιὰ νὰ εὐεργετήσει, νὰ θεραπεύσει, νὰ παρηγορήσει καὶ νὰ τονώσει τὸν πάσχοντα καὶ ἀδύνατο ἄνθρωπο. Τὸ πραγματικὸ θαῦμα εἶναι σημάδι καὶ γνώρισμα τῆς ἀληθινῆς πίστης, ἀλλά καὶ ἐγγύηση τῆς ἀλήθειας τοῦ εὐαγγελικοῦ κηρύγματος. Ἀπαλλαγμένο ἀπὸ καθετὶ ἐγωιστικὸ καὶ ἰδιοτελές, δὲν ἔχει καμία σχέση μὲ τὴν ἐπίδειξη καὶ τὴν ἐκμετάλλευση, ἡ ὁποία ὀδηγεῖ στὴν γελοιοποίηση τῆς πίστης. Τὸ θαῦμα εἶναι καρπὸς τῆς πίστης καὶ συνέπεια τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ. Τοῦ Θεοῦ, ποὺ οἰκοδομεῖ πνευματικὰ τὸν ἄνθρωπο καὶ τὸν στερεώνει στὴ δύσβατη χριστιανικὴ ζωή. Ἡ πίστη ὀδηγεῖ στὸ θαῦμα καὶ ὅχι τὸ θαῦμα στὴν πίστη. Ἀρκεῖ νὰ θυμηθοῦμε τὴν ἀρνηση τοῦ Κυρίου νὰ κάνει θαύματα στοὺς κατοίκους τῆς Ναζαρὲτ ἐξαιτίας τῆς ἀπιστίας τους. Ἐνα τέτοιο θαῦμα θαμπώνει τὸ βλέμμα, ξαφνιάζει, δημιουργεῖ ἀπορία καὶ, κάποτε, ἀντίδραση. Γιὰ τὸν πιστὸ, ὅμως, κάθε θαῦμα εἶναι ἔνα παράθυρο ποὺ ἀνοίγει στὸν οὐρανό, γιὰ νὰ δεῖ κανεὶς τὸν ὑπερβατικὸ κόσμο τοῦ Θεοῦ. Μοιάζει μὲ μιὰ ἀστραπὴ μέσα στὸ σκοτάδι τῆς λογικῆς καὶ τῆς φθορᾶς αὐτοῦ τοῦ κόσμου, ποὺ μᾶς ἀφήνει νὰ δοῦμε γιὰ λίγο αὐτὸ γιὰ τὸ ὅποιο δημιουργηθήκαμε καὶ αὐτὸ στὸ ὅποιο πρέπει νὰ φθάσουμε στὴν αἰωνιότητα. Τὴν βασιλεία τῶν οὐρανῶν, μιὰ ὑπαρξη καὶ ζωὴ χωρὶς πόνο δάκρυα, ἀρρώστια, φθορά, θάνατο. Αὐτὴ εἶναι ἡ ἀπάντηση τοῦ οὐρανοῦ στὴν ἀγωνία καὶ τὰ δάκρυα τῆς γῆς. Τὸ θαῦμα μπορεῖ νὰ στερεώνει καὶ νὰ οἰκοδομεῖ τὴν πίστη, εἶναι, ὅμως, προσωρινὸ, γιατί, ἔστω καὶ ἀν θεραπευθοῦμε ἀπὸ μιὰ ἀρρώστια, ἔστω καὶ ἀν ὑπερνικήσουμε μιὰ δυσκολία, θὰ ἀρρωστήσουμε ξανὰ καὶ θὰ συναντήσουμε καὶ ἄλλη δυσκολία. Ὅμως ἐμεῖς πήραμε δύναμη νὰ συνεχίσουμε. Συνειδητοποιήσαμε ὅτι τὸ κάθε θαῦμα στὴ ζωὴ μας εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς σοφίας καὶ τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ. Μιᾶς ἀγάπης ποὺ δὲν μποροῦμε νὰ καταλάβουμε καὶ μιᾶς σοφίας ποὺ δὲν μποροῦμε νὰ ἐρμηνεύσουμε, ἀλλὰ ποὺ καλούμαστε, ὡστόσο, νὰ πιστεύσουμε, γιατί μόνο ἐκείνη ξέρει πότε καὶ τί πρέπει νὰ δίνει στὸν καθένα μας. Μιὰ τέτοια πίστη, ἔνα τέτοιο βίωμα ἐμπιστοσύνης στὴν παρουσία τοῦ Θεοῦ εἶναι πηγὴ δυνάμεως, ὅταν πρόσωπα, καταστάσεις καὶ γεγονότα μᾶς ἀπογοητεύουν, μᾶς πτοοῦν καὶ μᾶς λυγίζουν. Καὶ πορευόμαστε περιμένοντας νὰ ἀκούσουμε «κατὰ τὴν πίστιν ὑμῶν

γενηθήτω ύμῖν».

‘Όταν ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ συναντᾷ τὴν πίστη τοῦ ἄνθρωπου, τότε δὲν πραγματώνεται μόνο τὸ θαῦμα τῆς θεραπείας, ἀλλὰ καὶ τὸ μυστήριο τῆς σωτηρίας. Ἡ ἀντίδραση τῶν φαρισαίων ἀπέναντι στὸ θαῦμα εἶναι ἀξιοπρόσεκτη. Οἱ φαρισαῖοι δὲν ἀρνοῦνται τὸ θαῦμα, ἀλλὰ διαστρεβλώνουν τὴν ἀλήθειαν. Άναποδογυρίζουν τὴν πραγματικότητα, ποὺ εἶναι ἡ φανέρωση τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ γιὰ τὸν ταλαιπωρημένο καὶ ἀγνώριστο ἀπὸ τὴν φθορὰ τῆς ἀμαρτίας ἄνθρωπο, ἀποδίδοντας τὶς ἐνέργειες τοῦ Θεοῦ στὶς δαιμονικὲς δυνάμεις. Θὰ ἥταν, ὅμως, παιδαριῶδες καὶ ἀπλοϊκὸ νὰ δοῦμε στὴ συμπεριφορὰ τῶν φαρισαίων μόνο τοὺς ἄνθρωπους ἔκείνους ποὺ ἀδίκησαν, κατηγόρησαν καὶ συκοφάντησαν ἀδίστακτα τὸ πρόσωπο καὶ τὸ ἔργο τοῦ Χριστοῦ. Ἡ στάση τους ἀποκαλύπτει τοὺς ἄνθρωπους κάθε ἐποχῆς, οἱ ὄποιοι ἔχουν μιὰ ἀντεστραμμένη συνείδηση τοῦ κόσμου καὶ τῆς ζωῆς. Εἶναι ὄλοι ἔκεινοι ποὺ ἐγκλωβισμένοι μέσα στὸν ὄρθολογισμό τους ἀπορρίπτουν ἀκόμη καὶ τὰ πιὸ ὀφθαλμοφανῆ καὶ ὄλοφάνερα θαύματα. Αὐτοὶ ποὺ σὲ κάθε θαῦμα βλέπουν ψυχολογικὰ αἴτια καὶ φαινόμενα, φαντασιώσεις καὶ αὐθυποβολές, φυσικὰ αἴτια, τυχαῖες συμπτώσεις καὶ ἀνεξήγητες συγκυρίες. Ὄχι, δὲν ὑπάρχουν ἀποδείξεις «λογικῆς» γιὰ τὰ θαύματα. Τὰ θαύματα τὰ ἀναγνωρίζουν οἱ καλοπροαίρετοι ἄνθρωποι ἔκεī ὅπου οἱ ἄλλοι δὲν θέλουν νὰ τὰ δοῦν.

Ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, μόνο ἀν νεκρώσουμε τὴν ἀλαζονεία τῆς λογικῆς μας καὶ τὴν ἐμπάθεια τοῦ ἐγωισμοῦ μας, θὰ μπορέσουμε νὰ ἀναστηθοῦμε σὲ μιὰ νέα ζωή, ὅπου θὰ βλέπουμε καὶ θὰ καταλαβαίνουμε τὰ συνεχῆ θαύματα τοῦ μυστηρίου τοῦ Θεοῦ.

Ἄμήν.

[dkpdf-button]